

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק פרשת דברים		
חלק 1 - פרשת תרומה		
מיתוך מדבש	וילגא	יום
רנז-רסג	קמז ע"ב	ראשון
רסג-ער	קמח ע"א	שני
ער-רעו	קמח ע"ב	שלישי
רעו-רפב	קמט ע"א	רביעי
רפב-רפז	קמט ע"ב	חמישי
רפז-רצג	קנ ע"א	שישי
רצג-רחצ	קנ ע"ב	שב"ק

בעת החורבן חשבו צבאות השמים שכל העולמות יתהפכו

מאן חמא ערטורא בכלהו רקיעין, מאן חמא בלבולא ומספידא דתמן, עד דכל חיילי שמייא חשיבו, דכל עלמין יתהפכו.

אמר לה קדשא בריה הוא לכנסת ישראל, ברת יחידתי דילי, תהו לחפייא עלייהו, ולדיירא עם בננן, אמרה ליה, מארי דעלמא לא איהו, בתר דרבית לון, ותקינית לון, וגדילית לון, אהא חמית לשנאיהון דאכלי לון, ותינשי לנא תמן, פדין אומי קדשא בריה הוא לה לאקמא לה, ולמפרק לון לישראל, ולאפקא לון מגלותא, פמה דאת אמר (ירמיה לא טו) פה אמר יהו"ה מנעי קולך מבכי וגומר, ויש תקוה לאחריה וגומר, ושבו בנים לגבולם, ועל דא נפקת מקמיה.

פיון דנפקת מקמיה, פתח קדשא בריה הוא על כל חיילי שמייא ואמר (איכה ד א) איכה יועם זקב, וכל ההוא קינה דאלפא ביתא, קדשא בריה הוא בלחודוי אמר לה, לבתר קשר רחמיין בההוא אלייא וחתמו פתקין.

מתוך מדבש

ותשכח אותנו שם בגלות, פדין אומי קדשא בריה הוא לה לאקמא לה אז נשבע לה הקב"ה להקים אותה, ולמפרק לון לישראל ולגאול את ישראל, ולאפקא לון מגלותא ולהוציא אותם מן הגלות, פמה דאת אמר כמו שנאמר, פה אמר יהו"ה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך נאם ה', ושבו מארץ אויב, ויש תקוה לאחריה נאם ה', פיי יש לך מקום לצפות לאחריית טוב לבני, כי בגמול זה ושבו בנים לגבולם, ועל דא נפקת מקמיה ועל הבטחה זו יצאה השכינה מלפניו.

פיון דנפקת מקמיה כיון שהשכינה יצאה מלפני הקב"ה, פתח קדשא בריה הוא על כל חיילי שמייא פתח הקב"ה על כל צבאות השמים ואמר, איכה יועם זקב איך יכה מראית הפנים המצהיב כזהב, וכל ההוא קינה דאלפ"א בית"א וכן את כל הקינה של פרשת איכה יועם זהב שהיא בא' ב', קדשא בריה הוא בלחודוי אמר לה הקב"ה בלבדו אמר אותה, לבתר אחר שסיים

בעת החורבן חשבו צבאות השמים שכל העולמות יתהפכו

מאן חמא ערטורא בכלהו רקיעין מי ראה ערבוב בכל הרקיעים, מאן חמא בלבולא ומספידא דתמן מי ראה הכלבול והמספד שהיה שם [בעת החורבן], עד דכל חיילי שמייא חשיבו דכל עלמין יתהפכו עד שכל צבאות השמים חשבו שכל העולמות יתהפכו.

אמר לה קדשא בריה הוא לכנסת ישראל אמר לה הקב"ה לכנסת ישראל שהיא השכינה, ברת יחידתי דילי בתי יחידתי שלי, תהו לחפייא עלייהו תלכי לחפות ולשמור עליהם, ולדיירא עם בננן ולדור עם בנינו, אמרה ליה השכינה להקב"ה, מארי דעלמא לא איהו רבון העולם לא אוכל ללכת עמהם, בתר דרבית לון ותקינית לון וגדילית לון כי אחר שגידלתי אותם ותיקנתי אותם והגדלתי אותם, אהא חמית לשנאיהון דאכלי לון אהיה רואה את שונאיהם שמכלים אותם, ותינשי לנא תמן

אליהו התאונן לפני ר"ש על אורך הגלות וצרות ישראל

אי רבי אי רבי, פמה קשיא מלה, (פמה) אריף זימנא, פמה עאקו על עאקו, זמינין לשנאיהון דישראל בגלותא, וכמה ישלטון חיותא, וכמה ישאגון למיטרף טרפין דישראל, בכל זמנא וזמנא עד סוף יומיא.

לסוף יומיא, פפום שעטא דיומא, בעידן די זרח שמשא מן יומא שתיתא, בשעתא דיזדמנון לפום מנין שנין דיובל ושמטה פחדא, דאיהו רע"ד (נ"ל שפ"ד) מן יומא שתיתא, זמינא קלא חדא לאתערא מרום רומי רקיעין, קלא עצוב במרירו, מה דלא הוה הכי מן יומא דאתברון עלמין, והוה קלא יהוי דקיק, בחשאי במרירו ועציבו, נחית וסליק, סליק ונחית.

וכן אמר, איילת רחמינ הות לי מן יומין קדמאין, ואתנשיאת מינאי, רחומין קיימין הוי לי בהדה, אדפרנא דחיתמא דדיוקנה הוה חתים על לבי, והוה חתים על דרועאי, והוה תקיף בגווי רחמו דילה, ורשפי שלהובה מוקדין בגוואי.

מתוק מדבש

דיובל ושמטה פחדא בשעה שיזדמן ויקרה לפי מנין השנים שיהיה שמיטה ויובל ביחד בשנה אחת, דאיהו רע"ד מן יומא שתיתא שהוה רע"ד שנה מאלף הששי (נהגות נזר ישראל גריס דאיהו רע"ב, ועיין נילווי זכר נמלוסס נסוף הספר ע' קכה טור ד' שמארין נזה), זמינא קלא חדא לאתערא מרום רומי רקיעין אז עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קלא עצוב במרירו קול עצוב במרירות, מה דלא הוה הכי מן יומא דאתברון עלמין מה שלא היה כך מיום שנבראו העולמות, והוה קלא יהוי דקיק בחשאי במרירו ועציבו ואותו הקול יהיה דק בחשאי במרירות ועצבות, נחית וסליק, סליק ונחית קול יורד ועולה, ועולה ויורד.

וכן אמר אותו הקול, איילת רחמינ הות לי מן יומין קדמאין אילה אהובה היתה לי מימים הראשונים שהיא השכינה, ואתנשיאת מינאי ונעשתה כנשכת ממני בגלות, רחומין קיימין הוי לי בהדה אהבה קיימת היה לי עמה, אדפרנא דחיתמא דדיוקנה הוה חתים על לבי זוכר אני שחותם צורתה היה חתום על לבי, והוה חתים על דרועאי והיה חתום על זרועי, והוה תקיף בגווי רחמו דילה והיתה חזקה אהבתה בקרבי, ורשפי שלהובה מוקדין בגוואי ורשפי שלהבת אהבתה היו בוערות בקרבי.

(וזה חדש בלק דף סח ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' תקסו תקסז)

את הקינה, קשר רחמינ בהוה אלייא (אלייא הוא לשון קינה, עיין ערוך ערך אלייא) קשר הקב"ה ברית של אהבה עם השכינה על ידי הקינה ההיא, ור"ל שעל ידי הקינה התנחם הקב"ה קצת, לפי שהשכינה הסכימה ללכת עם ישראל בגלות, וחתמו פתקין ואז חתמו את פתקי הגזרות כמה זמן יהיו ישראל בגלות.

(וזה חדש בלק דף סח ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' תקסא-תקסב)

אליהו התאונן לפני ר"ש על אורך הגלות וצרות ישראל

אי רבי אי רבי אהה רבי אהה רבי אמר אליהו הנביא לפני רשב"י, פמה קשיא מלה כמה ארוך זמן הגלות, פמה עאקו על עאקו זמינין לשנאיהון דישראל בגלותא כמה צרות על צרות מוכנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה ישלטון חיותא וכמה ישלטו החיות שהם אומות העולם, וכמה ישאגון למיטרף טרפין דישראל וכמה ישאגו לטרוף טרף של ישראל, בכל זמנא וזמנא עד סוף יומיא בכל זמן וזמן עד אחרית הימים.

לסוף יומיא באחרית הימים, פפום שעטא דיומא כפי השעה של היום, בעידן די זרח שמשא מן יומא שתיתא בעת שיזרח ויאיר השמש מיום הששי, שהוא אלף הששי, בשעתא דיזדמנון לפום מנין שנין

האירועים שבסוף ימי הגלות

ואומי לון קדשא בריך הוא, לכל אינון חייילין, ולתרי מתיבתי למהך פלהו, ולמשמע קלא דרחימותא, דאיהו תאיב למשמע קלה בהדייהו.

בההיא שעתא יתער על עמא קדישא פמה עאקין אלין על אלין, בדחיקו סגי, ואינון צווחין צווחה בטר צווחה, דמעין בטר דמעין, ויתערון לה, איהי אשמעת קלא על בנהא.

וקדשא בריך הוא קארי ואמר, דא היא איילתי חבירתי יונתי שלימתי היושבת בגנים, דלא הות יתבא אלא בסתר המדרגה פנימאה, פמה דאת אמר (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה, והשתא בגנים, בחציפו, פאימא דאזלא בטר ברה, בשווקים ובפותי קרתא, מדחילו דלא יבאישון ליה.

איילתי חבירתי אמי (חמי), הא חברייא פלהו דתרי מתיבתי הכא, חברים דאינון מתיבתי, (שיר ח יג) מקשיבים לקולך השמיעני, דתיאובתי למשמע לקלך, פמה זמנין איהו דלא שמענא לקלך, ולא ידענא לך.

כדין כל עלמא בערבוביאי, עמין בעמין, אומין באומין, ומאן דלא אתחזי למלכא זיתון ליה למישלט, וזיתון עמיה עמין נוכראין, ולישנין אוחרנין, דלא ישתמודעון דינא, ולא נימוסי מלכותא, וכמה קרבין יחשבון למעבד.

מתוק מדבש

פנימה בקדש הקדשים, פמה דאת אמר כמו שנאמר כל כבודה בת מלך פנימה, והשתא בגנים בחציפו ועתה בגלות היא בגנים במקום גלוי והפקר, פאימא דאזלא בטר ברה בשווקים ובפותי קרתא כאם ההולכת אחר בנה בשווקים וברחובות העיר, מדחילו דלא יבאישון ליה מפחדה שלא יעשו לו רע ולא יזיקו אותו.

איילתי חבירתי חמי אילתי חברתי ראי, הא חברייא פלהו דתרי מתיבתי הכא הרי כל החברים של שתי הישיבות של מתיבתא דרקייע ומתיבתא דקב"ה הם כאן, חברים, דאינון מתיבתי שהם בני הישיבות מקשיבים לקולך, לכן השמיעני, דתיאובתי למשמע לקלך שחשקי לשמוע קולך, פמה זמנין איהו דלא שמענא לקלך כי כבר כמה זמן הוא שלא שמעתי את קולך, ולא ידענא לך ולא ידעתי איפה את.

כדין כל עלמא בערבוביאי אז כל בני העולם יהיו בערבוב, עמין בעמין, אומין באומין עמים ילחמו בעמים ואומות באומות, ומאן דלא אתחזי למלכא ומי שלא יהיה ראוי להיות מלך, זיתון ליה למישלט יביאו אותו שישלוט, וזיתון עמיה עמין נוכראין ויבואו עמו עמים זרים, ולישנין אוחרנין ולשוונות אחרים, דלא

האירועים שבסוף ימי הגלות

ואומי לון קדשא בריך הוא לכל אינון חייילין והקב"ה ישיב על כל אותם הצבאות, ולתרי מתיבתי ולבני שתי הישיבות, דהיינו הישיבה של מעלה שהיא של הקב"ה, והישיבה של מטה שהיא של מט"ט, למהך פלהו ולמשמע קלא דרחימותא שילכו כולם לשמוע קול של האהובה שהיא השכינה, דאיהו תאיב למשמע קלה בהדייהו שהוא חושק לשמוע קולה עמהם.

בההיא שעתא יתער על עמא קדישא פמה עאקין אלין על אלין בשעה ההיא יתעוררו על עם הקדוש צרות רבות אלו על אלו, בדחיקו סגי בדוחק רב, ואינון צווחין צווחה בטר צווחה והם צועקים צעקה אחר צעקה, דמעין בטר דמעין ושופכים הרבה דמעות, ויתערון לה ויעוררו את השכינה, איהי אשמעת קלא על בנהא ואז היא תשמיע קול בכי על צער בניה.

וקדשא בריך הוא קארי ואמר והקב"ה קורא ואומר, דא היא איילתי חבירתי יונתי שלימתי זו היא אילתי חברתי יונתי תמתי היושבת בגנים, כי בעת שבת המקדש היה קיים דלא הות יתבא אלא בסתר המדרגה פנימאה לא היתה יושבת אלא בסתר המדרגה

וּמָגוּ שְׁפָה רַפְיָא וּמְמַלְל רַפְיָה, יַעֲבִיד פְּרַעוּתִיהָ וַיִּשְׁלוּט, וַיַּחֲשׂוּב כַּמָּה מַחֲשָׁבִין לְאַבְרָאָה, וְעַל עַמָּא יַחֲדָאָה יַעֲבִיד נִימוּסִין בִּישׁוּן, כְּדִין יְהָ עָאקוּ עַל עָאקוּ עַל הַהוּא עַמָּא יַחֲדָאָה, בֵּיה זִימְנָא יַתְתַּקַּף קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וַיִּפְיִס לְאַיִלְתִּיהָ בְּכַמָּה פִּיּוּסִין, וַיַּתְקִיף בָּהּ וַיּוֹקִים לָהּ מַעֲפָרָא, אִיהוּ וְלֹא אַחְרָא, וַתְּרִי מְתִיבְתִּי יִשְׁתַּאֲרוּן בְּהֶדְהָ.

השכינה תכנס לקברו של משה רבינו ומשם תצא נשמת משיח

תְּלַת מַלְכִין (יִשְׁתַּאֲרוּן), וַיַּתְעָרוּן בְּתַלְתַּת סְטָרִין דְּעַלְמָא עַל עַמָּא דָּא, וְהַהוּא מְלַכָּא דְהוּא שְׁלִיט בְּפּוּם רַפְיָה, יִשְׁלוּט בְּרִגְזוֹ סְגִיא, וְנָס וַתּוֹקְפָא עַל עַמָּא קְדִישָׁא.

וּבִירְחָא תְּלִיתָאִי, בְּאַרְבַּע לִירְחָא, בְּתַשַׁע שַׁעֲתֵי וּפְלַגָּא, יַהֲכֹון כָּל בְּנֵי מְתִיבְתִי בְּהֶדְהָ דְאַיִלְתָּא, לְגוֹ קְבָרִיהָ דְרַעֲיָא מְהִימְנָא דְבִיתָא, וְתִיֵּהֵב תְּלַת קְלִין עֲלֶיהָ, בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמְשָׁא יַתְכַּנִּישׁ מְעַלְמָא, וְקְבָרִיהָ יַתְפַּתַּח, וַיִּבְעוּן בְּנֵי מְתִיבְתִי לְאַעְלָא לְתַמָּן, וְלֹא יַתִּיֵּהֵב לֹון רְשׁוּתָא, וַיִּסְתַּלְקוּן כְּלָהוּ לְאַתְרֵיהוּ, וְהִיא תִיעוּל, וּמַגְוִיָּה יְפּוּק מַה דִּיפּוּק, וְתִשְׁפַּח לְמַשָּׁה יְתִיב וְלַעֲי, וּבּוֹצִינָא דְלִיק קַמִּיהָ, וְכַמָּה רִיחִין וּבּוֹסְמִין סַחְרָנִיָּה.

מתוק מדבש

לבוא על עמא דא על עם ישראל, וההוא מלכא דההוה שליט בפום רפיה ואותו המלך שהיה שולט בפה רך, ישלוט ברגזו סגיא ישלוט בכעס גדול, ונס ותוקפא על עמא קדישא ובזעף ותוקף על עם הקדוש (ונס הוא מרגוס של זעף, כי על מה שכתוב (נלאשית מ ו) והנס זועפס, מפרש המרגוס והא לינון נסיין).

וּבִירְחָא תְּלִיתָאִי בְּאַרְבַּע לִירְחָא בְּתַשַׁע שַׁעֲתֵי וּפְלַגָּא וּבַחֲדַשׁ הַשְּׁלִישִׁי בַחֲדַשׁ סִיּוֹן, בְּד' יָמִים לַחֲדַשׁ בְּתַשַׁע שָׁעוֹת וּחֲצִי, יַהֲכֹון כָּל בְּנֵי מְתִיבְתִי בְּהֶדְהָ דְאַיִלְתָּא לְגוֹ קְבָרִיהָ דְרַעֲיָא מְהִימְנָא דְבִיתָא יִלְכוּ כָל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה עִם הַשְּׁכִינָה אֶל קְבָרוֹ שֶׁל הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן בֵּית שְׁהוּא מִשֶּׁה רַבִּינוּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (נַמְדַנְר יֵז ז) בְּכָל בֵּיתֵי נֶאֱמָן הוּא, וְתִיֵּהֵב תְּלַת קְלִין עֲלֶיהָ וַתַּתֵּן שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת עַל הַקְּבֹרָה, בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמְשָׁא יַתְכַּנִּישׁ מְעַלְמָא בְּשַׁעֲתָא שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ יֹאסֵף וַיִּפְנֶה מִן הָעוֹלָם, וְקְבָרִיהָ יַתְפַּתַּח וּקְבָרוֹ יִפְתַּח, וַיִּבְעוּן בְּנֵי מְתִיבְתִי לְאַעְלָא לְתַמָּן וַיִּרְצוּ בְּנֵי הַיְשִׁיבָה לִיכַנס לָשֵׁם, וְלֹא יַתִּיֵּהֵב לֹון רְשׁוּתָא וְלֹא יִתְּנֵן לָהֶם רְשׁוּת, וַיִּסְתַּלְקוּן כְּלָהוּ לְאַתְרֵיהוּ וַיִּסְתַּלְקוּ וַיַּעֲלוּ כּוֹלָם לְמַקּוּמָם, וְהִיא תִיעוּל וְהַשְּׁכִינָה תִכְנַס לְקְבָרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וּמַגְוִיָּה יְפּוּק מַה דִּיפּוּק וּמִתּוֹכָה יֵצֵא מַה שִׁיֵּצֵא, וְהוּא נִשְׁמַת מִשִּׁיחַ, וְתִשְׁפַּח לְמַשָּׁה יְתִיב וְלַעֲי וְהַשְּׁכִינָה תִמְצֵא אֶת מֹשֶׁה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּבּוֹצִינָא דְלִיק קַמִּיהָ וְנָר דּוֹלֵק לְפָנָיו, וְכַמָּה רִיחִין וּבּוֹסְמִין סַחְרָנִיָּה וְכַמָּה רִיחֹת טוֹבוֹת וּבְשָׁמִים סָבִיבוּ.

ישתמודעון דינא ולא נימוסי מלכותא שאינם יודעים דין ולא חוקי המלכות, וכמה קרבין יחשבון למעפד וכמה מלחמות יחשבו לעשות.

וּמָגוּ שְׁפָה רַפְיָא וּמְמַלְל רַפְיָה וּמִתּוּךְ שַׁפָּה רַפָּה וּדְיִבּוּר רַךְ, יַעֲבִיד פְּרַעוּתִיהָ וַיִּשְׁלוּט יַעֲשֶׂה כְרַצוּנוֹ וַיִּשְׁלוּט, וַיַּחֲשׂוּב כַּמָּה מַחֲשָׁבִין לְאַבְרָאָה וַיַּחֲשׂוּב כַּמָּה מַחֲשָׁבוֹת לְהַרְעֵ, וְעַל עַמָּא יַחֲדָאָה יַעֲבִיד נִימוּסִין בִּישׁוּן וְעַל עַם יִשְׂרָאֵל הַמִּיּוּחָד מִשָּׂאֵר הָאוּמוֹת יַעֲשֶׂה חֻקִּים רַעִים, כְּדִין יְהָ עָאקוּ עַל עָאקוּ עַל הַהוּא עַמָּא יַחֲדָאָה אִז תְּהִיָּה צָרָה עַל צָרָה עַל עַם הַמִּיּוּחָד מִשָּׂאֵר הָעַמִּים, בֵּיה זִימְנָא יַתְתַּקַּף קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יַתְעוֹרֵר הַקְּבִ"ה, וַיִּפְיִס לְאַיִלְתִּיהָ בְּכַמָּה פִּיּוּסִין וַיִּפְיִס וַיִּרְצָה אֶת הָאֵילָה שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה בְּכַמָּה דְבָרֵי רִיצוּי וּפִיּוּס, וַיַּתְקִיף בָּהּ וַיּוֹקִים לָהּ מַעֲפָרָא וַיַּחֲזִיק בָּהּ וַיִּקִּים אוֹתָהּ מִעַפְרָה, אִיהוּ וְלֹא אַחְרָא הוּא בְּעַצְמוֹ וְלֹא עַל יְדֵי אַחַר, וַתְּרִי מְתִיבְתִי יִשְׁתַּאֲרוּן בְּהֶדְהָ וְהַנִּשְׁמוֹת שֶׁל שְׁתֵּי הַיְשִׁיבוֹת יִשָּׂארוּ עִמָּה.

(וזהר חדש בלק דף סח ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' תקסח-תקע)

השכינה תכנס לקברו של משה רבינו ומשם תצא נשמת משיח

תְּלַת מַלְכִין יִשְׁתַּאֲרוּן אִז יִשָּׂארוּ ג' מַלְכִים, וַיַּתְעָרוּן בְּתַלְתַּת סְטָרִין דְּעַלְמָא וַיַּתְעוֹרוּ בְּג' רוּחוֹת הָעוֹלָם,

כִּיּוֹן דְחָמִי לָהּ דְעָאֵלֶת, יְקוּם וַיִּתְחַבְרוּן כַּחְדָּא דָּא עִם דָּא, וְקִלְיָא יִתְעָרוּן בְּרוּם רוּמֵי רְקִיעִין, וְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִשְׁמַע, וַיִּיעוּל לְגוּ הִיכְלָא דְאֵהְבָה, וַיִּטּוּל מִתְמָן תְּלַת רְחִימִין, וַיִּפְתַּח לוֹן (מְעֵרְתִּיהָ), כְּדִין יִתְעַר מְשִׁיחַ בְּהוּא (דָּף סט ע"א) לִילְיָא, וַיִּשְׁתַּפַּח תְּמָן בְּהַדְיָהוּ, וַיַּהֲדָרוּן רְזִין דְּאוּרִיתָא בְּכָל הַהוּא לִילְיָא בְּמַעְרְתָא דְמִשָּׁה.

וְכַד סְלִיק עֲמוּדָא דְצַפְרָא, יִתְגַּנֵּז מְשִׁיחַ וַיִּשְׁתַּאֲרוּן מִשָּׁה וַשְׂכִּינְתָּא בְּהוּא יוֹמָא, כְּיוֹמָא דְשַׁבּוּעוֹת, וְסִלְקָא שְׂכִינְתָּא עַל הַהוּא טוֹרָא, וַתִּשְׁמַע תְּלַת קְלִין, חַד לְקַבִּיל אַבְרָהָם, וְחַד לְקַבִּיל יִצְחָק, וְחַד לְקַבִּיל מִשָּׁה וַיַּעֲקֹב, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מ ט) עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לָךְ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן הָרִימִי בְּפִחַ קוֹלְךָ וְגוֹמַר הָרִימִי אֶל תִּירְאֵי אַמְרֵי.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

וְכַד סְלִיק עֲמוּדָא דְצַפְרָא יִתְגַּנֵּז מְשִׁיחַ וְכַשִּׁיעֵלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר שֶׁל יוֹם ה' סִיּוֹן יִגְנוּ הַמְּשִׁיחַ, וַיִּשְׁתַּאֲרוּן מִשָּׁה וַשְׂכִּינְתָּא וַיִּשְׁאֲרוּ שֵׁם מִשָּׁה וְהַשְׂכִּינָה יַחַד. וְאָמַר (ה'ג דפוס סלוניקי) בְּהוּא יוֹמָא דְשַׁבּוּעוֹת סִלְקָא שְׂכִינְתָּא עַל הַהוּא טוֹרָא בְּיוֹם חַג הַשַּׁבּוּעוֹת שְׁנִיתָנָה כּוּ הַתּוֹרָה, תַּעֲלָה הַשְׂכִּינָה עַל הַר הַהוּא דְהֵינּוּ עַל הַר סִינִי, וַתִּשְׁמַע תְּלַת קְלִין וַתִּשְׁמַע שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת, חַד לְקַבִּיל אַבְרָהָם, וְחַד לְקַבִּיל יִצְחָק, וְחַד לְקַבִּיל מִשָּׁה וַיַּעֲקֹב אַחַד כְּנַגַּד אַבְרָהָם, וְאֶחָד כְּנַגַּד יִצְחָק, וְאֶחָד כְּנַגַּד מִשָּׁה וַיַּעֲקֹב, (כִּי שְׁנֵי סָס יַחַד נִסְפְּאֵרִת, אֲלֵא מִשָּׁה מִלְּגֵאוּ וַיַּעֲקֹב מִלְּנֹר), הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכַתּוֹב עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לָךְ מִבְּשָׂרְתָּ צִיּוֹן, הָרִימִי בְּפִחַ קוֹלְךָ מִבְּשָׂרְתָּ יְרוּשָׁלַיִם, הָרִימִי אֶל תִּירְאֵי, אַמְרֵי לַעֲרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם, (וְהַר חֲדָשׁ בִּלְק דָּף סח ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כַּרְךָ בַּ עַמֵּי תַקְעָא-תַקְעָב)

כִּיּוֹן דְחָמִי לָהּ דְעָאֵלֶת כִּיּוֹן שִׁירָאָה מִשָּׁה שְׁנַכְנַסָּה הַשְׂכִּינָה, יְקוּם וַיִּתְחַבְרוּן כַּחְדָּא דָּא עִם דָּא יְקוּם וַיִּתְחַבְרוּ יַחַד זֶה עִם זֶה, וְקִלְיָא יִתְעָרוּן בְּרוּם רוּמֵי רְקִיעִין וְקוֹלוֹת יִתְעוֹרוּ בְּרוּם מְרוּמֵי הַרְקִיעִים, וְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִשְׁמַע וַיִּיעוּל לְגוּ הִיכְלָא דְאֵהְבָה וְהַקְבִּי"ה יִשְׁמַע וַיְכַנֵּס לְתוֹךְ הִיכַל אֵהְבָה, וַיִּטּוּל מִתְמָן תְּלַת רְחִימִין וַיַּקָּח מִשָּׁם אֶת שְׁלֹשָׁה הַאוֹהֲבִים, שְׁהֵם הַשְׁלֹשָׁה אַבוֹת וַיִּפְתַּח לוֹן מְעֵרְתִּיהָ וַיִּפְתַּח לְהֵם אֶת הַמַּעְרָה שֶׁל מִשָּׁה, כְּדִין יִתְעַר מְשִׁיחַ בְּהוּא (דָּף סט ע"א) לִילְיָא אוֹ יִתְעוֹרֵר מְשִׁיחַ בְּלֵילָה הַהוּא, וַיִּשְׁתַּפַּח תְּמָן בְּהַדְיָהוּ וְהוּא יִמְצָא שֵׁם עִמָּהֶם, וַיַּהֲדָרוּן רְזִין דְּאוּרִיתָא בְּכָל הַהוּא לִילְיָא בְּמַעְרְתָּא דְמִשָּׁה וַיַּחֲזִרוּ עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל הַלַּיְלָה הַהוּא בְּהַמַּעְרָה שֶׁל מִשָּׁה.

שְׁבַח דָּא שִׁירְתָּא

הַגְלוֹת הַיָּא מְבִיאָה הַכְּנַעָה בְּלַב הָאָדָם הַמוֹעִילָה לְלִימוּד הַסוּד

כְּתַב הַחִיד"א (בְּסַפְרוֹ מְדַבֵּר קְדָמוֹת מַעֲרַכַת גֵּ אֹת ל): הַטַּעַם שֶׁל גְלוֹת מְצִירִים, לְפִי שֶׁהַתּוֹרָה הִיא רוּחֲנִית וְאֵינָה חֵלָה עַל הָאָדָם שִׁישׁ לוֹ יֵצֵר הָרַע וּמַחֲשׁוֹבוֹת רַעוֹת וְגֵאָה וְגֵאוֹן, וְזֶה הַטַּעַם שֶׁהָאוֹמוֹת לֹא יוֹכְלוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, וְלִכְךָ הַכְּנַעִי הַקָּב"ה לִישְׂרָאֵל בְּגִלוֹת מְצִירִים לְהַחֲלִישׁ כַּח הַיֵּצֵר הָרַע, וְתוֹכַל לִשְׁכּוֹן בְּסֵם הַתּוֹרָה, (יִלְקוּט דוּד פִּרְשַׁת שְׁמוֹת). וּמִכַּאֵן תִּשׁוּבָה לְגִלוֹת הַמֵּר הַזֶּה הָאָרוּךְ, וְהַיְסוּרִין וְדוּחַק הַשְּׁעָה לְהַפְלִיא, כִּי בַעֲזֵרַת ה' יִתְבַרַךְ כְּשִׁיבָא הַמְּשִׁיחַ נֹזְחָה לְלִמּוּד רוּחֲנִיּוֹת הַתּוֹרָה מִפְּנֵי כְּבִיכּוֹל, כְּדַכְּתִיב וְכַל בְּנִיךְ לִימוּדֵי ה', וְלִכֵּן צָרִיךְ הַכְּנַעָה וַיְסוּרִין לְזִכּוֹת לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

(שְׁעָרֵי זֶהָר סוּף פֶּרֶק יָא)

פִּרְשַׁת מִסְעֵי תַשְׁפִּי"ב

לְקַבֵּל הַעֲלוֹן מִיַּדֵּי שְׁבוּעָה יֵשׁ לְשִׁלּוּחַ אִימִיל בְּכַתּוּבַת: 3022233@gmail.com

ה

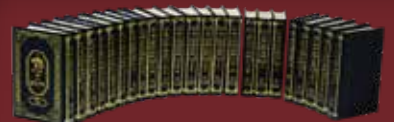
הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ" ע"פ "מֵתוֹק מִדְּבַשׁ" הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל

פּוֹרְמִט בִּיס
"וּבְלַכְתְּךָ בְּדַרְךְ"
מִהַדְרוֹת ר' יוֹסֵף
צְבִי בַעֲרֹגֶנֶר
[cm 16.5/11.5]

פּוֹרְמִט רֵגִיל [cm 24/17]

פּוֹרְמִט בִּיוֹנִי - מִהַדְרוֹת ר' הַעֲרָשֶׁל וְעַבְעֵר
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוֹקֵד
הַזְּמַנּוֹת: